

се намирахъ въ Цариградъ, обявихъ писменно на патриарха, че вече не щажъ да му се подчинява. Отказахъ се отъ гръцка-та патриархия и всички бѫлгаре владици и други духовни лица, които до тогава се намирахъ подъ нейно-то вѣдомство.

Патриархъ Григорий свика голѣмъ сѫборъ отъ владици, на които представилъ горѣказани-тѣ правителственни проекти. Сѫборъ-тѣ обявилъ, че не приема тия предложения, защото биле противоканонически, противодогматически и противни на вѣра-та, и защото, като бѫлгарски-тѣ искания биле чисто вѣроисповѣдни и доктриналистически, то правителство то не могло да ги разрѣшава. Прѣзъ мѣсецъ Ноемврия 1868 год. патриархъ-тѣ сѫобщилъ на Висока-та Порта рѣшеніе-то на сѫбора. По-късно, вжъ основание на това рѣшеніе на сѫбора, прѣзъ 1869 год. патриархъ-тѣ испрати до всички-тѣ самостоятелни Черкови едно окръжно-писмо, въ което, като имъ разправяше на дѣлго и на широко за бѫлгарски-тѣ искания, молеше ги да обсѫдятъ мисълъ-та за вселенски сѫборъ и, ако одобрѣватъ тая мисълъ, да участвуватъ въ сѫбора за разрѣшеніе на бѫлгарски-тѣ искания. Отъ своя страна и бѫлгарски-тѣ представители и владици испратихъ до всички-тѣ православни Черкови писмо, въ което, като имъ расправяха сѫщността на робота-та, изложихъ всички-тѣ законни основания за самостоятелна бѫлгарска иерархия, и исказвахъ надѣжда за припознаваніе-то ѝ отъ всички-тѣ православни Черкови. Началници-тѣ на всички-тѣ грѣцки черкови (антиохийски и иерусалимски патриарси, кипрски архиепископъ и елински синодъ) отговорихъ благоприятно на писмо-то на грѣцкия цариградски патриархъ. Само Александрийскиятъ патриархъ (Софроний, бивши преди двѣ години цариградски патриархъ) и сръбскиятъ митрополитъ отговорихъ за въ полза на бѫлгаре-тѣ. Бѣлградскиятъ владика намѣрилъ, че е законно желаніе-то на бѫлгаре-тѣ да си иматъ бѫлгарски свещеноначалникъ и че нема нужда да се сѫбира вселенски сѫборъ, понеже патриархъ-тѣ и самъ може да реши распра-та, като се споразумѣе съ бѫлгаре-тѣ. Рускиятъ синодъ, между друго, отговори, че грѣцкиятъ патриархъ е законенъ свещеноначалникъ на всички-тѣ православни бѫлгаре и има иерархически права надъ тѣхъ, нѣ мисли, че нѣкои отъ бѫлгарски-тѣ искания като сѫ основателни и